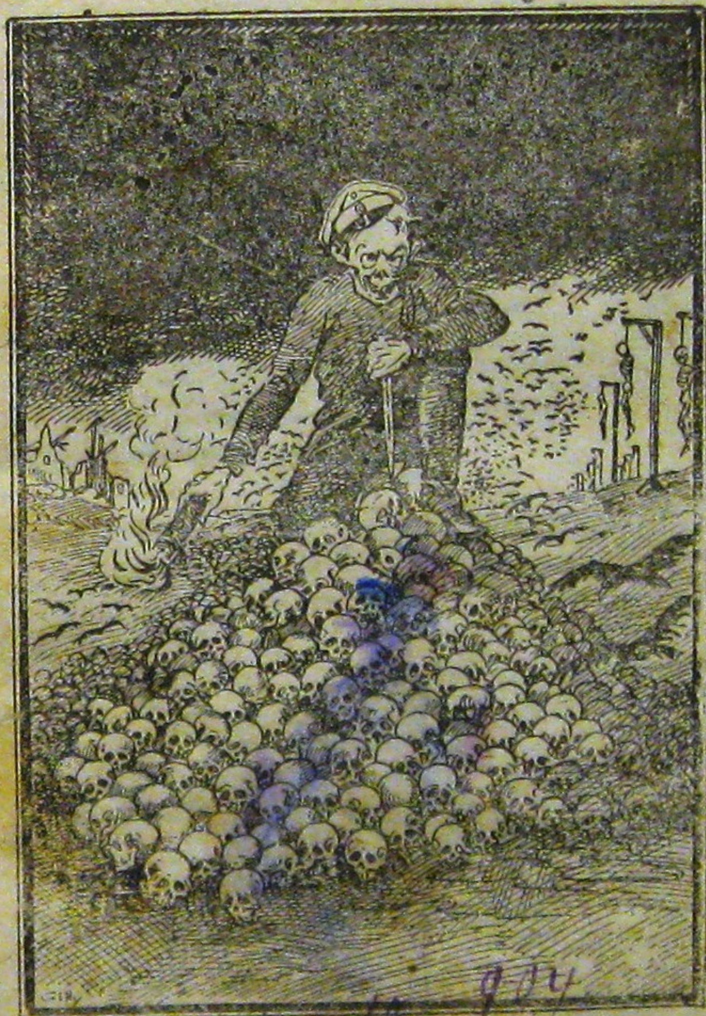
EDIȚIA III.

r VIRGIL ARIFEANU
Licențiat în Drept

SOCIALISM. BOLȘEVISM.

FALIMENTUL BOLȘEVISMULUI

Cu 8 tablouri explicate în: limba română, germană, ungară și rusă.

PREȚUL 6 LEI

IUBITE CITITOR,

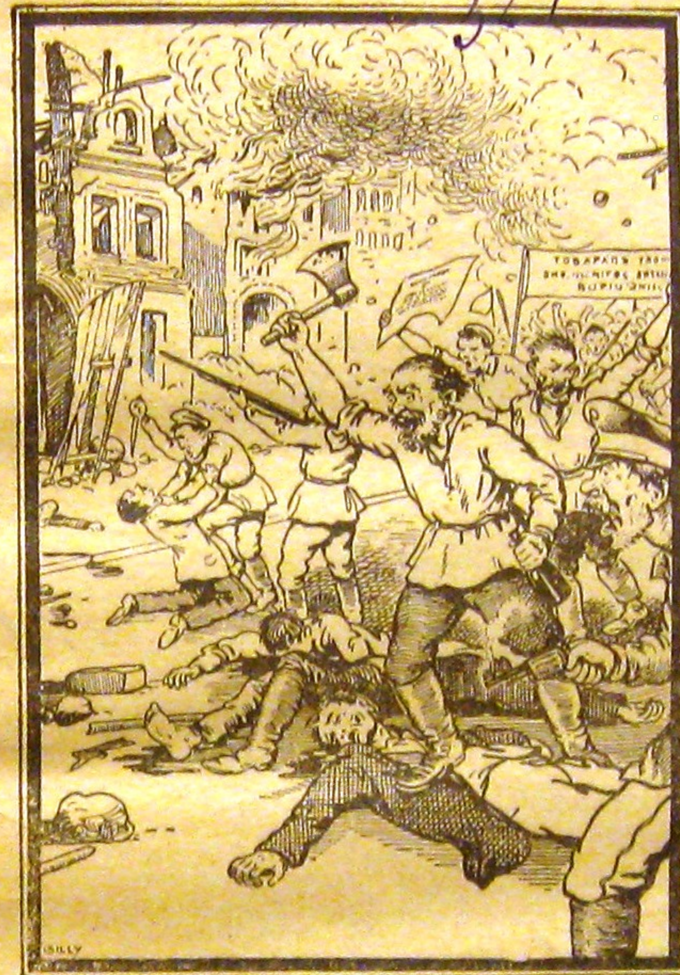
Tablourile, cărţile şi manifestele, au fost de obicei mijlocul de propagandă pentru a se învenină sufletul cinstit al muncitorului, cu otrava ideilor anarhice, ruinătoare pentru orice cetăţean şi primejdioase pentru ţară.

Ideile anarhice care au bântuit în ultimul timp în multe ţări, sunt cele răspândite de bolşevici.

Bolşevismul este însă respins cu hotărîre de lumea civilizată ca un blestem, căci pe unde a trecut această nebunie, nu-i decât jale şi cimitire, iar în sufletul muncitorului amăgit numai deşertăciune şi groază.

Credem că facem un gest moral, patriotic şi bine venit pentru toată lumea, dacă tot prin aceleaşi mijloace vom căuta să convingem poporul nostru, că adevărata prosperitate nu stă decât în munca cinstită, în respectul avutului aproapelui şi răsplata muncii fiecăruia.

AUTORUL

Aut. M. S. M. No. 1083|7|922

Hoardele bolcevice

„După răsturnarea ţarismului şi întronarea bolcevismului, hoarde de „tovarăşi“ încep a jefui şi prăda tot ce aparţinea boerilor şi clasei de mijloc. Incendii, devastări, omoruri, violuri şi distrugeri, transformară în curând Rusia, care abia păşia în era sa de civilizaţie, într'un ţinut sălbatic unde nimeni nu mai avea viaţa şi avutul în siguranţă“.

Die Bolschewiki-Banden.

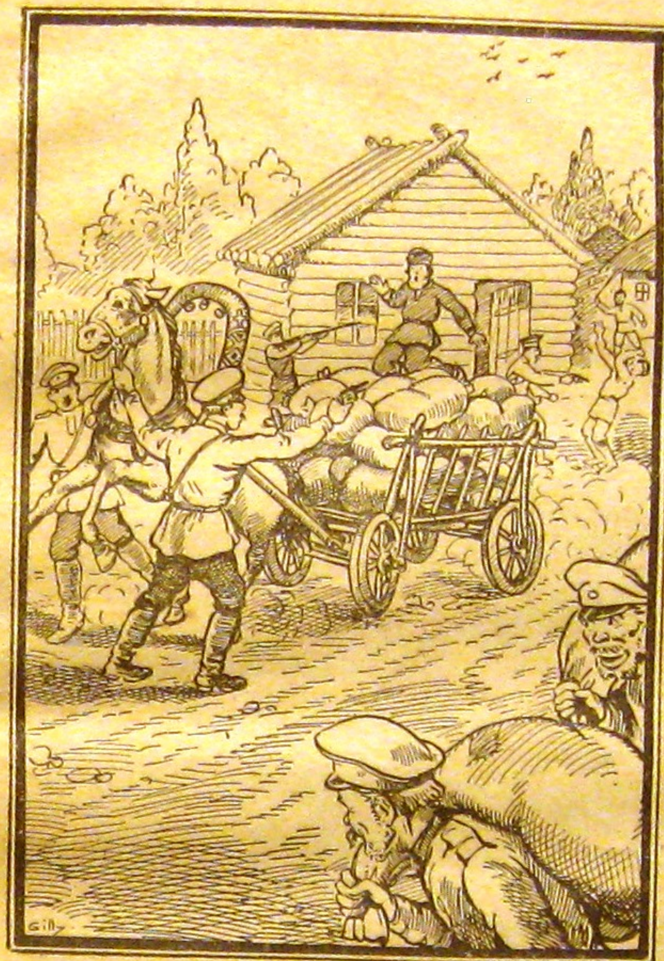
Nach dem Sturz des Zarismus und nach der Einführung des Bolschewisme, haben Banden von Genossen angefangen das Hab und Gut des Mittelstandes und Adels auszuplündern. Feuer, Plünderungen, Mord, Notzucht und Zugrunderichtung haben bald das, kaum die Bahn der Zivilisation betreten habende Russland, in ein wildes Gebild umgewandelt, in welchem niemand seines Lebens und seiner Habe sicher war.

"Bolsevik hordàk"

„A cárizmus bukàsa ès a bolsevizmus trónra emeièse utàn az „elvtàrsak" hordài elkezdik feldûlni ès elprédàlni mindazt, ami a gazdagokké és a középosztàlye. Gyujtogatàsok, romvotàsok, gyilkossàgok, eröszakoskodàsok Oroszországot, mely tegnap mèg a cvilizàlt èràhos tartozott, vademberek tartomànyàvà atakitjàk àt, hol èlete ès vàgyona senkinek sem biztos."

I. БОЛЬШЕВИЦКІЯ ОРДЫ.

Послѣ низверженія цариЗма и водруженія большевизма товарищескія орды начинають грабить все, что принадлежить высшему и среднему классамъ. Пожары, разрушенія, убійство и насилія скоро превратили Россію, едва подвигавшуюся по пути цивилиЗаціи, въ дикую страну, гдѣ никто не обезпеченъ въ своей жизни и своемъ имуществѣ.

Aut. M. S. M. No. 1083/7/922

Bolcevicii înflămânziţi jefuesc pe ţărani

„După ce s'a năruit utopia fericirei generale pe care o proclamaseră lupii avizi de sânge, foametea îşi făcu apariţia. Ne mai producându-se nimic, ţăranii necultivând decât necesarul, iar legăturile oraşelor în stare de asediu, fiind tăiate cu restul ţării, era firesc ca depozitele de alimente să se secătuiască repede. Atunci bolcevicii au început să prade pe ţărani de grâne. Numeroase revolte, înnecate în sânge, s'au născut din această pricină".

Verhungernde Bolschewiken pländenr Bauern aus

Nachdem die Utopie eines allgemeinen Glückes, welches die, nach Blur gierigen Wölfe ausposaunt hattem, zu nichten gemacht wurde, brach die Hungersnot aus. Keine Produktion. Die Bauern arbeiten nur soweit sie es nötig haben, die Verbindung mit dem Lande un den, in den Belagerungszustand gesetzten Städten war abgeschnitten, sodass natürlich die Nahrungsmittel-Depots bald ausgeleert waren. Daraufhin fingen die Bauern an den Bauern das Getreide auszuplündern. Der Grund zu vielen Aufruhrszenen die in Blut endeten war so gegeben.

Kiéhezett bolsévikok kirabolják a parasztságot

„Miután az általános boldogulás utopiája, melyet a vérszopó farkasok hirdettek hajótörést szenvedett, megjdlenik az éhinség is. A parasztág nem termelt többet mint saját szükséglete. Az ostromálapotban lévő városok peddig el voltak vágva az ország többi részétől; szerencse voit, hogy az élelmiszer raktárakat idejekorán átszervezték. Ezek után a bolsevik hordák a parasztot kifosztották élelmiszereiből. Sok verbefojtott lázadást szült ez az eljárás is".

II. Проголодавшіеся большевики грабятъ крестьянъ

Послѣ паденія утопіи всеобщаго счастья, утопіи, провозглашенной волками, жаждущими крови, явился голодъ. Такъ какъ ничего больше не производилось, такъ какъ крестьяне обрабатывали лишь необходимое, а связи между городами, находящимися въ осадномъ положенія, и остальной частью страны были прерваны то какъ слѣдствіе всего этого, хлѣбные запасы изъ складовъ быстро истошились. Тогда большевики начали грабить хлѣбъ у крестьянъ. Изъ-за этого происходили многочисленныя возстанія, подавляемыя въ крови.

SOCIALISM. — BOLŞEVISM.

FALIMENTUL BOLŞEVISMULUI

—

SOCIALISMUL

Socialismul doreşte să nu mai fie proprietate particulară, adică aceia care desvoltă dragostea de muncă, totul să fie al tuturora, iar proprietarului să i se dea cu porţia din însăşi munca lui cinstită si agonisită cu sârguinţă şi dragoste, iar celui ce n'a muncit şi n'a agonisit un bun oarecare din nepricepere sau lene, să i se dea în mod egal din profitul celui ce a produs; deci proprietatea să fie colectivă şi munca socializată. Motivează ideila pe faptul că în societatea actuală, oamenii nu-s de-opotrivă de bogaţi, ci sunt şi săraci.

Adepţii şi sprijinitorii acestei teorii, în nevoia de a-i găsi o bază ştiinţifică, ignorează faptul că oamenii sunt neegal înzestraţi, chiar prin naştere, unul fiind mai puternic şi altul mai slab, unul cu o inteligenţă mai vie şi altul mai redusă, că prin capacitatea unora au putere de producţie mai mare, şi cei nepricepuţi vor fi sdrobiţi de efectul concurenţei primilor, iar în multe împrejurări, îşi îndulcesc viaţa, trăind pe lângă aceştia.

Este adevărat, însă cei superiori aduc în circulaţie o cantitate superioară şi mai mare de producţie de cât cei inferiori şi deci este natural ca valorile trase, profitul echivalent, să fie mai mare. Simpla enunţare pe hârtie sau în răsunătoare discursuri nu poate modifica absolut nimic din starea de lucruri pe care fiecare din noi o avem sub ochi în orice clipă.

Dacă această concurenţă bazată pe capacitate şi inteligenţă este o parte rea din organizarea societăţei, pentru a o îndrepta însemnează să luăm de la cei capabili şi

muncitori şi să dăm la leneşi şi nepricepuţi? Totuşi, Statul caută să îndulcească starea de inferioritate a unora prin şcoli, biblioteci, cultură, învăţăminte, etc. Iar dacă superioritatea este naturală, aceasta nu o poate schimba nimeni şi astfel de manifestări organice se vor găsi totdeauna oricare ar fi concepţia socială. Cum socialiştii recomandă lucruri în comun, socializare şi profit egal şi în această ipoteză se vor găsi oameni capabili şi incapabili, muncitori şi leneşi, căci şi societatea este formată din aceiaşi oameni, oricare ar fi concepţia ei. Nedreptatea care ar rezulta de aci, este evidentă, recunoscut fiind, pe de o parte, că numărul nepricepuţilor este mai mare de cât celor luminaţi, iar pe de alta, ştiut fiind, că un om care ar fi sigur că i se dă totul de-a gata nu s'ar mai considera dator să mai muncească.

Progresul însă va fi mai mare în organizaţia noastră, respectându-se dreptul de proprietate şi iniţiativă. Fiecare ştiind a munci pentru el, va lucra cu mai multă plăcere şi va produce mai mult. Ce poate fi mai natural decât ca un om să se bucure de produsul muncei sale, şi numai în proporţia în care a depus această muncă. Însăşi evanghelia care stă la îndemâna oricui, scrie limpede: „Vrednic este muncitorul de plata sa". In societatea socialistă, proprietatea fiind colectivă, interesul personal fiind perdut, iar leneşul retribuit şi beneficiat în aceleaşi condiţiuni ca cel harnic, intensitatea de muncă va fi micşorată.

In vremurile vechi, în societatea privată au fost exemplu de proprietăţi colective, comuniste; rămăşiţe de ale lor sunt şi astăzi în câteva localităţi înapoiate din Rusia. Ideile comuniste trebue să dispară din cauza legilor sociale care distrug tot ceia ce nu trebue. Iar socialiştii nu vor putea niciodată crede că lumea se va întoarce cu mii de ani înapoi, la acele organizări sociale primitive care au dispărut prin experienţa de mii de ani, din cauza viţiului lor de construcţie. Un exemplu tipic de absurditatea ideilor comuniste se vede chiar la sălbatici:

„Ei nu cunosc cultura pământului dar au cunoscut proprietatea uneltelor de pescuit, de vânat şi adăpostul. Ei urăsc uzurparea şi pedepsesc hoţia".

„Când o organizare socială simplă admite la bază principiul proprietăţilor individuale, este mai mult decât o erezie să se pretindă, în formele de viaţă modernă, desfiinţarea acestui principiu. Dacă coliba este a mea pentru că am clă-

dit-o, de ce şi acest câmp pe care l'am desţelenit şi l'am îngrădit, pe care l'am semănat sau l'am plantat, să nu-mi aparţină cu acest titlu? Şi care este omul care ar putea să se plângă că prin munca mea, mi-am însuşit un câmp care era al comunităţii generale? Care este omul care ar avea dreptul de a mă goni, ca să se folosească de munca mea? Ori dacă l'am câştigat în mod legitim eu n'am dreptul de al vinde şi de a-l transmite copiilor mei? Dumnezeu a dat omului pământul ca să-l cultive, pentru că voinţa sa este ca oamenii să se înmulţească, dat fiind că ei nu se pot înmuţi decât reînmulţindu-şi şi mijloacele de hrană, cu ajutorul culturei iar cultura nu se poate face cu succes, de cât în legile proprietăţii! Nu se poate închipui o cultură făcută în comun de către un număr mare de familişti; căci pentru a cultiva cu succes, trebue altceva decât braţe, trebue cineva să aibă dreptul şi interesul de a conduce lucrările. Trei sau patru societăţi se înţeleg adesea cu greu într'o întreprindere comună; cum s'ar putea dar executa o cultură de către o societate întreagă? De altfel împărţirea fructelor, nu ar face să se nască neînţelegeri mai des de cât ar putea produce posesiunea fondului a cărui împărţire odată făcută, determină drepturile fiecăruia?

„Proprietatea funciară este aşa dar instituţie de prima necesitate, conformă cu justiţia şi cu interesul comun al societăţii". 1)

Socialismul mai susţine interesele unei clase din societate, a proletarilor: este vorba de legătura între capital şi muncă. Cei cu capitaluri sunt burghezii. De aci o luptă de moarte contra acestora ei nu pot concepe o viaţă normală de cât în moartea burgheziei şi triumful proletariatului prin orice mijloace.

Socialiştii susţin că aşa cum suntem organizaţi, lucrătorii muncesc pentru patron, care ar avea tot profitul. Ei uită însă, că munca depusă de patron este mult mai mare, producţia trebue vândută, lucrătorul trebue plătit, maşini puse la dispoziţie etc., iar lucrătorul depune numai munca. Riscul mare cade în sarcina capitalului. Şi aci intervin condiţiunile de neegalitate născute din natura omului, câţi lucrători harnici şi prin muncă cinstită n'au devenit patroni şi capitalişti şi câţi din aceştia din urmă nu şi-au pierdut toată situaţia din cauză că nu au fost capabili să-şi conducă întreprinderea.

Nu poate exista fabrică sau orice întreprindere, fără banul necesar atât pentru începerea funcţionării cât şi rezerva necesară pentru cazuri neprevăzute. Ar fi numai

1) Turgot: Ordre social. Pag. 94 *Ideia Socialistă şi Karl Marx — Anibal Teodorescu.*

o singură soluţie, când între muncitori s'ar forma societăţi financiare dar şi atunci trebue să existe mari capitalişti.

Riscurile dar se înfiinţează imediat împrejurul capitalismului şi-l părăsesc pe lucrător, care printr'o muncă cinstită poate deveni patron. Exemple avem în faţa noastră.

Este aceiaş explicaţie ca şi la propietatea privată şi colectivă. O literatură întreagă s'a scris în privinţa socialismului. Socialiştii cunoscuţi Engels şi Karl Marx care la 1847 pentru a zugrăvi şi mai mult lupta contra burgheziei redactează la 1847 un manifest către lucrătorii din toate Statele, intitulat al partidului comunist, prin care închee „Proletari din toate ţările, Uniţi-vă!" Idei greşite ce nu s'au realizat şi nu se vor putea realiza nici-odată căci: *„nu există o clasă a săracilor şi una a bogaţilor, una a proletarilor şi alta a burghezilor, ci numai oameni săraci şi bogaţi şi la mijloc o sumă mare, mulţime acelora să ducă un trai modest" veşnica şi singura promisiune cu care de o jumătate de veac socialiştii ademenesc pe săraci; aceia de a le creia o situaţie mai bună, într'un alt sistem de organizare, este o chimeră, căci bogaţi şi săraci vor exista întotdeauna.*

„Oricâtă unitate de edacaţiune şi cultură ar da cineva unei mase de indivizi, oricâtă omogenitate ar avea mediu în care el ar fi introduşi şi s'ar desvolta, după scurt timp tot au să se diferenţieze unii de alţii, căci mai presus de toate există acea deosebire de natură dela individ la individ şi care alcătueşte nota personalităţii fiecăruia. Omul nu este o pasă căria să i se dea după voie forma dorită. Şi tocmai de acestei consideraţiuni socialiştii nu ţin seamă [1]).

Trebue remarcat că această dorinţă a socialiştilor de a răpi fără muncă şi drept, lucrul altuia, este opusă şi credinţei noastre creştineşti, care ne recomandă iubirea aproapelui.

Viaţa noastră este sprijinită pe religia creştină, aceasta având ca bază munca şi iubirea aproapelui: socialismul recomandă răpirea avutului şi zizanie între clasele sociale. Noi nu putem părăsi principiile religiei noastre creştine, în care am fost crescuţi noi şi părinţii noştri, pentru a îmbrăţişa ideile anarhice ale unor agitatori de profesie.

---

1) Ideia Socialistă şi Karl Marx — Anibal Teodorescu.

Aut. M. S. M. No. 1083/7/922.

Grozăviile foametei

„Milioane de fiinţe omeneşti au plătit cu nevinovata lor existenţă nebunia roşie. Ţinuturi mari cât ţara noastră au fost pustiite de foamete şi ajutoarele pe care Europa le-a dat şi le va mai da, sunt picături de apă în ocean. Numeroase cazuri de canibalism s'au înregistrat şi cârmuirea bolcevică a trebuit să se facă că nu ştie că tăierea şi consumarea cărnei de om se practică pe o scară întinsă în regiunile cele mai bântuite de foamete".

Die Schrecken der Hungersnot

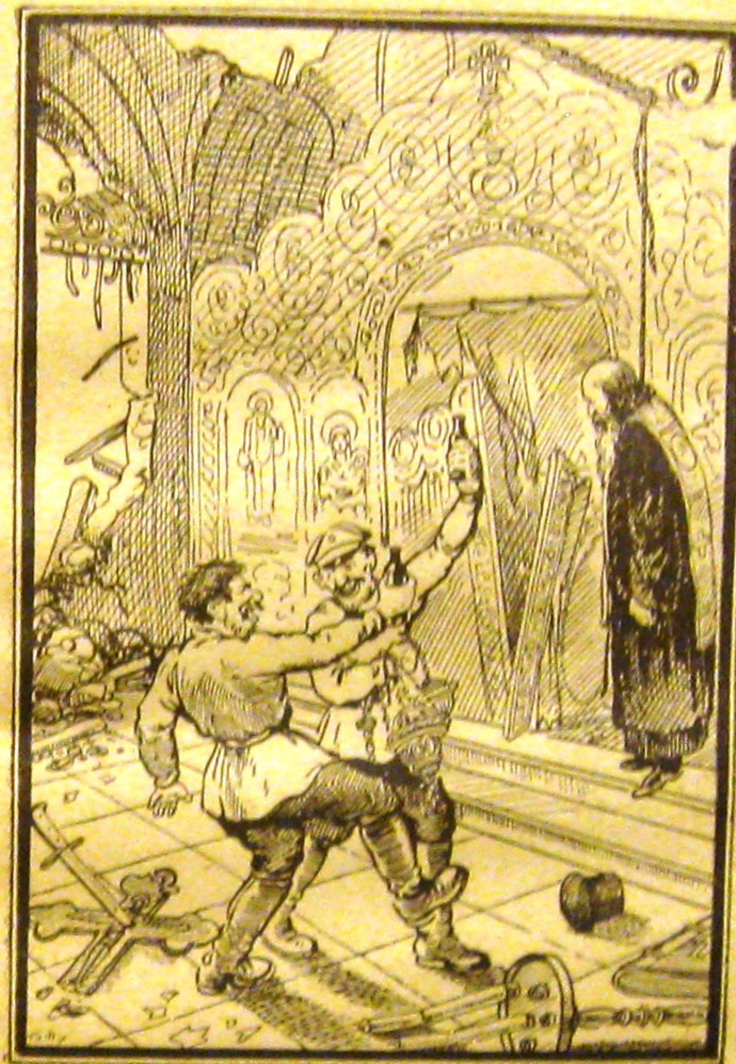
Millionen von menschlichen Wesen haben mit ihrem Blute die rote Tollheit bezahlt. Gebiete, so gross, wie unser Land werden durch Hungersnot verödet und die Hilfe, die Europa giebt und noch geben wird, ist wie ein Tropfen im Ozean. Viele Fälle von Kannibalismus sind vorgekommen und die bolschewikische Regierung musste ein Auge zudrücken, um nicht offiziell zu wissen, dass in den am meisten unter der Hungersnot leidenden Gebieten, das Schlachten und Verzehren von Menschenfleisch allzusehr verbreitet war.

„Az éhinség irtozatai"

„Az emberi teremtmények milloi existenciájukat vesztették e ártatlanul a vörös őrület miatt. Akkora tartományok mint erszágunk, az éhinség pusztitásainak estek martalékul a segélyek, melyeket Europa adott és még adni fog, azok csak egy csöppnyi viz a tengerbe. A canibalizmus több esetét jegyezték mar fel, de a bolsevik vezetöség tetette magát hogy semmit sdm tud arról, hogy az emberhus evése erösen terjed az éhinség által leginkább sanyargattot vidékeken".

III. Ужасы голода.

Миллiоны человѣческихъ жизней заплатили своимъ невиннымъ существованiемъ красное безумiе. Большiя области, по величинѣ равняющiяся нашей странѣ, опустощены голодомъ и помощь, которую Европа оказала и еще будетъ оказывать, является каплей въ морѣ. Многочисленные случаи людоѣдства зарегистрировались; большевитское правительство должно было дѣлать видъ, что не знаетъ, что рѣзанiе и потребленiе человѣческаго мяса практикуется въ большихъ размѣрахъ въ областяхъ страны, страдающихъ отъ голода.

Aut. M. S. M. No. 1083/7/922.

Pângărirea bisericilor

„Cea ce poporul rus, pravoslavnic va uita mai greu dintre toate nelegiuirile regimului bolcevic, va fi desigur distrugerea, jefuirea şi profanarea locaşurilor sfinte. Bisericile şi mânăstirile au fost întâi jefuite de odoarele lor, apoi dărâmate, iar slujitorii lor ucişi prin ştreang şi foc."

Profanation der Kirchen.

Das allzu religiöse russische Volk wird sicher von allem Unrecht des Bolschewiken-Regiments, am schwersten die Vernichtung und Ausplünderung und die Profanation der heiligen Stätten vergesen können. Die Kirchen und Kloster wurden zuerst von deren heiligen Wertsachen nnd Schmuck bnraubt, dann niedergebrannt und die Diener Gottes wurden durch Erhängen und den Feuertod getödtet.

„A templomok megszentségtelenitèse".

„Az, amit a právoszláv orosz népalegnehezebben fog elfededni a bolsevizmus törvénytelenkedéseiből, bizonyára a szent hajlékok kifosztása, lerombolása és megszentségtelenitése lesz. A templomokat és kolostorokat elöbb kirabolták elvévén birtokaikat, majd lerombolták öket és végül Isten szolgáit felakasztották vagy elevenen megegették".

IV. Поруганіе церквей.

Изъ всѣхъ беззаконій большевитскаго режима безъ сомнѣнія, православный русскій народъ съ трудомъ забудетъ разрушеніе ограбленіе и поруганіе святыхъ мѣстъ. Церкви и монастыри были сначала ограблены въ ихъ сокровищахъ, потомъ развалены, а ихъ служители убиты черезъ повѣшеніе и разстрѣлъ.

BOLŞEVISMUL

Este recunoscut că în ordinea socială, ca şi în orice alt domeniu, marile zguduiri sociale produc o stare de nesiguranţă, o dureroasă confuziune în care cele mai fantastice combinaţiuni apar ca posibile.

In cursul său de filosofie pozitivă, capitolul mecanicei sociale, Marele cugetător AUGUSTE COMTE se ocupă pe larg de acest fenomen, fixând cu aproximaţiune, condiţiunile în care se produce această stare de spirit pe pipăite, fără o direcţiune precisă. După isbucnirea răsboiului mondial, o groasnică catastrofă socială, loveşte crud şi din temelie, societatea rusească. Oraşe, sate, regiuni întregi, cad, pradă flăcărilor, amintind scenele grozave descrise de Dante. Sute de mii de vieţi nevinovate se sting, oamenii mor de foame, de frig, chinuri de tot felul.

Organizaţia întreagă a imperiului rusesc se prăbuşeşte, o civilizaţie veche este prefăcută în ruine: nu se mai garantează nici proprietate, nici viaţă, nici linişte; totul este un pârjol dela Nistru până în Siberia, nimeni nu mai este sigur de el şi de ai săi.

Oameni fără căpătâi, în hoarde mai grozave ca Hunii lui Attila despre care pomeneşte istoria, ajutaţi de ţărani şi soldaţi dezertori, conduşi de instigatori fără nici un căpătâi, care aveau numai de câştigat şi nimic de pierdut, cutreeră Rusia întreagă şi prefac totul în ruină şi nu clădesc nimic: „E Bolşevismul". Furia bolşevismului îşi întinde mâna aducătoare de moarte.

Nimeni nu mai lucra, totul era jaf şi răsbunare contra burghezilor.

In nevoia de a găsi o pricină pentru toate aceste sălbăticii, conducătorii unei mulţimi orbite, aruncă asupra conducătorilor de până atunci toate păcatele de care

societatea suferia. Uitându-se principiul natural care prevede că ori ce folos se dobândeşte numai cu muncă, şi că oamenii se deosibesc între ei prin priceperea şi munca pe care o depun în viaţă, se proclamă un principiu pe cât de fals, pe atât de absurd. După acest principiu orice om trebue să nu aibă decât o bucată de pâine neagră şi un costum zdrenţuit.

Acest principiu, bine înţeles, conducătorii bolşevici îl socotesc bun de aplicat numai altora; ei, personal, şi familiile lor se instalează foarte comod în palatele în care locuia familia imperială sau Principii, şi expediază în străinătate, la Bănci, bijuterii şi milioane furate ca să le aibă după ce se vor vedea nevoiţi să fugă din Rusia.

Incepe confiscarea avuturilor proprietăţilor, socializarea lor şi distrugerea a tot ce este burghez întemeiat pe capital, uitându-se faptul că din nimic numai D-zeu a putut să facă ceva. Sovietele lucrătorilor şi soldaţilor care începuseră pe frontul nostru în armata rusă şi la care soldaţii români se uitau cu dispreţ, conduceau totul.

Cum s'a format bolşevismul

Răsboiul început şi de Rusia, din toate punctele de vedere, nu corespundea momentului şi spiritului poporului rus. Dezastrele suferite de ei pe front, politica greşită sub ţarul Nicolae al II-lea, om cu puţină energie şi sub influenţa curentului german, condus de spioni şi politiciani nedestoinici, face să crească zilnic nemulţumirile în poporul rus.

Aceste idei, prin diferite mijloace de propagandă dela acei cari urmăriau un scop, ajunseră şi la urechea „Mujicului" rus, pe care îl conducea la răsboiu, o disciplină sprijinită pe cnut şi o inconştienţă completă; răsboiul nu era pentru ostaşul rus pornit dintr'un sentiment patriotic, era mai mult influenţa unui instinct religios, răsboiul pleacă dela Ţar. In ziua când Ţarul este detronat şi disciplina slăbită de noii conducători, ţăranul rus nu mai ştia pentru cine luptă, idei anarhice pe care pescuitorii în apă turbure avuseseră grija să le infiltreze, clocotesc în spiritul lor: Bolşevismul de mâine, fiara scăpase din lanţ.

Odată cu dezastrul de pe front, organizaţia interioară lasă de dorit, aprovizionările lipsesc, căile ferate nu mai merg regulat, oraşe şi sate sunt lăsate fără alimente, hoţia şi înşelăciunea apar la orizont. Petrogradul prin lucrătorii dela uzine face manifestaţiune de nemulţumire lanunţând primejdia. Scânteia este aprinsă, Ţarul Nicolae II-lea pus în imposibilitate de a mai guverna din cauza slăbiciunei sale politice şi perspectiva unei greve generale, tocmai în momentele de răsboiu este silit să abdice. Se cunoaşte după descripţiile care s'au făcut mai târziu, trista soartă pe care a avut-o nefericitul împărat rus, împreună cu familia sa. Bestiile a căror ură nu mai căuta şi nu mai cruţa nimic, au împuşcat pe împărat şi pe împărăteasă. Ţareviciul fu găurit de mai multe gloanţe lângă pieptul tatălui său. Cele două principese fură întâi desonorate de călăii lor, apoi avură aceiaşi soartă.

Un rug mare se ridică apoi, şi cadavrele arse, desăvârşind o faptă de care omenirea îşi va aminti totdeauna cu oroare şi cu o legitimă îndignare.

Kerenski avocat, om fără scrupele orbit de idea de a domni în palatul Ţarului, ia guvernul în mână, şi Rusia devine republică, Kerenski preşedinte îşi face un guvern liberal burghez.

Noul atotputernic, în vederea scopurilor sale, începe a da la libertăţi poporului şi soldatului rus; disciplina scade până piere definitiv.

Soldatul fiind acum fără control, revoluţia este aproape. Este uşor de înţeles că un om fără nici o pregătire de a conduce şi mai ales fără nici o dragoste pentru ţară nu putea să se menţină. Kerenski nu putea rămâne multă vreme în situaţiunea în care îl aruncaseră doar tulburările de care încerca să se folosească, mânat de o ambiţie nemăsurată.

Guvernul acestuia fiind slab, sovietele din Petrograd prin Octombrie devin bolşevice, încredinţând preşedinţia lor lui Troski cunoscut agitator, cu pretenţiunea de a controla Statul Major Rus, în hotărârile de pe front. Kerenski însă continuă a fi preşedinte, dar deşi ţinea cuvântări patriotice totul era în zadar, odată ce disciplina era desfiinţată.

Situaţia lui era pierdută: Kerenski nu avea trupe să

înăbuşe pe răsculaţii din Petrograd; patru regimente de cazaci ce-i rămăseseră credincioase, nu erau în măsură să pună piept răsculaţilor

La 6 Noembrie pe când Kerenski ţinea un consiliu, comitetul revoluţionar din oraş, ocupă fără rezistenţă gara, Banca de Stat, fortăreaţa „Petru şi Pavel", telegraf, telefon, iar mitralierele băteau ferestrele palatului de iarnă, unde mai bombarda crucişătorul „Aurora" răsculat.

Această nouă revoluţie, care se producea la un interval atât de scurt, dovedea că Kerenski nu se adresase tuturor elementelor de care avea nevoe o nouă organizare, elemente care văzându-se lăsate pe din afară se uniau acum spre a-l goni şi a se instala într'o situaţie de la care sperau mari şi numeroase foloase.

La 6 Noembrie Kerenski pleacă la Tsarkoe-Selo cu cazaci, pentru a preîntâmpina pe aventurierul Troski ce se proclamase comisar al guvernului pentru afacerile streine şi Lenin şeful guvernului, alt aventurier. La 19 Noembrie se aşteaptă intrarea triumfală a lui Kerenski, dar împrejurările sunt contrare.

Acesta fuge, vin la putere bolşevicii, cu Troski şi Lenin.

De acum, zi cu zi decurge dezastrul rusesc, dezastru fără pereche în istoria omenirei până azi, niciodată individul om n'a căzut, de la începutul istoriei şi până acum, într'un grad de sălbăticie aşa de profundă ca locuitorii Rusiei sub conducerea lui Lenin şi a lui Troski.

La 25 Oct 1918 începe dictatura bolşevică; adică distrugerea, confiscarea proprietăţii particulare şi a oricărui capital agonisit cu muncă şi cinste, pentru a fi socializate şi lupta proletariatului contra burghezilor, cerută şi de ideile socialiste pe cari ei credeau a le pune în practică, se declară oficial. In acest moment, la care urmaşii se vor gândi totdeauna cu groază şi cu ruşine, stăpânitorii Rusiei afişează un ideal al lor care dacă nu ar fi o tragică sfidare, ar trebui să provoace râsul: In clipa când organizau distrugerea şi făceau din ea dogmă de stat, ei anunţau că voesc fericirea tuturor oamenilor.

Procedeul lor. Pentru a'şi ajunge scopul, a putea să ţină frânele guvernului, aveau nevoe de mulţime; sefii bolşevici ştiu că soldaţii şi poporul nu mai vreau să lupte. Un singur sfat trebuia să li se dea spre a li se câştiga buna voinţă, şi acest sfat nu întârzia să vină, el fu acesta:

Aut. M. S. M. No. 1083|7|922.

Soldaţii ruşi bolcevizaţi părăsesc pe camarazii lor români. Soldatul nostru îi priveşte cu dispreţ.

„Când se scurgeau, în vara anului 1917, cele mai grele clipe pentru soarta neamului nostru, şi când cel mai generos sânge de român se vărsă pe plaiurile Moldovei de Sud pentru a stăvili puhoiul duşman. Soldaţii ruşi, răii camarazi de până atunci ne-au trădat. Soldatul român a luptat şi pentru el şi în mărinimia sa, n'a avut decât dispreţ pentru fosta armată imperială rusă, transformată de otrava comunistă într'o haită de sălbatici".

In den schwersten Augenblicken, im Sommer 1917, für das Schicksal unseres Volkes und als rumänisches Blut in Strömen über die Hügel der südlichen Moldau floss um mit ihren Leibern den Feinden eine unübersteigbare Mader zu bilden, da verrieten uns die russischen Soldaten, unsere auch bis dahin schlechten Kameraden. Der rumänische Soldat hat auch für Ihn gekämpft und in seiner Grosszügigkeit hat er nur Verachung für die frühere kaiserlich russische Armee gehabt. Sie wurden durch das Gift des Kommunismus in Banden von Wilden umgewandelt.

„1917 nyarán, midőm nemzetünk legsúlyosabb percei peregtek le, és a legnemesebb román vér öntözte del Moldova sikjàt, hogy meggàtolja az ellenség beözönlését; az orosz katonàk, kik ezideig is rossz bajtàrsak voltak, elàrultak bennünket. A román katona ö értük is harcolt sezórt a nagyle.küségéert csak lenézést kapott a volt cári hadseregetöl melytet a komunista méreg vadak csürhéjévé alakitott àt".

V. Когда лѣтомъ 1917 г. проходили самые тяжелые моменты для судьбы нашего народа, когда на земляхъ южной Молдовіи проливалась самая благородная румынская кровь для того, чтобы остановить вражескій потокъ, тогда русскіе солдаты, до того времени плохіе товарищи. измѣнили намъ. Румынскій солдатъ боролся и за нихъ, но въ своемъ великодушіи по отношенію къ бывшему русскому императорскому войску, превращенному отравной коммунизма въ банды дикарей, питалъ лишь чувство неуваженія.

Aut. M. S. M. No. 1073/7/922.

Alungarea bolcevicilor din Moldova de soldaţii noştri.

„După ce viteazul soldat român, oprise, cu pieptul lui, năvălirea duşmanului în petecul de moşie ce-l mai apără, în 1917, a trebuit să mnncească să mături sfântul pământ al Moldovei, de hoardele de ruşi, care aruncau arme, echipament şi provizii, jefuind şi necinstind totul în calea lor, în drumul spre Rusia comunistă unde avea să-i aştepte adevărata pedeapsă."

Nachdem der brave rumänische Soldat den Vordrang des Feindes in das übriggebliebene Stück seines Vaterlandes, im Jahre 1917 mit seiner Brust abgehalten hatte, musste er arbeiten, um das heilige Gebiet der Moldau von der russischen Horden zu säubern. Die warfen Gewehre, Rüstung und Proviant von sich raubten und entehrten alles auf ihrem Weg, um in das kommunistische Russland zu gelangen, wo auch auf sie die Strafe wartete.

„Miután a hős román kotona mintegy mellével àllitotta meg az ellenség beözönllését, abbana darabkàban melyet még magàénak mondhatott 1917-ben ujra dolgoznia kellett. Meg kellett tisztitania Moldova szent földjét az orosz hordàktol, melyek fegyvereiket, felszerelésüket és élelmi szereiket eldobàlva rabolva és nem tartva tiszteletben utjokban semmit, Oroszors, zàg felé vonultak hol az igazi büntetés már vàrt reàjug".

VI. Послѣ того какъ въ 1917 г. мужественный румынскій солдатъ своею грудью остановилъ вторженіе врага и въ честь страны защищаемой имъ, онъ долженъ былъ бороться, чтобы очистить святую молдавскую землю отъ ордъ, которыя бросали оружіе, экипаментъ, провизію, грабили и безчестили все на своемъ пути въ коммунистическую Россію, гдѣ ихъ ожидало истинное наказаніе.

„fugiţi de pe front, veniţi în interiorul ţării, luaţi şi distrugeţi tot ce este în drum şi aparţine burghezilor. Totul este al vostru şi veţi deveni bogaţi".

Cu aceste idei, cari alcătuiau programul de bază al guvernării lor, Troski şi Lenin se adresaseră derbedeilor şi tuturor oamenilor de rând, de care e plină împărăţia rusească.

Ideile se răspândesc ca fulgerul, soldaţii transformaţi în cete de pradă părăsesc fronturile pentru a intra în unire cu ţăranii, încep jafurile, distrugerile, foc, sânge şi cruzimi, contra a tot ce este civilizat. După această teroare făcând dintr'o ţară civilizată, ruine fumegânde, socotind că şi-au adunat partizani din aceste cete de „LUPI", Troski şi Lenin se gândesc la mijloace prin care ar putea să se menţină mai departe. Poporul după epoca de nebunie furioasă nu se poate să nu-şi vină în fire. Afară de aceasta, tot ce era de jefuit, se jefuise şi discursurile care se ţineau grupurilor flămânde nu puteau să ţină loc de pâine. Nicăiri unde fusese un bun public nu mai rămăsese; piatră peste piatră s'a năruit. Acum nimeni nu mai lucra, toţi consumau, foamea cuprinsese pe însăşi aceste fiare. Dat fiind chipul cum începuse această operă de „Fericire Obştească", măsura care trebuia luată de conducătorii bolşevismului nu putea să se deosebească de ceia ce hotărîse până atunci. Şi se găsi o nouă soluţie. Se începu desfiinţarea societăţii particulare. Se socializează fabricile, pământurile, mărfurile. Cei cari o viaţă întreagă nu au avut nimic nu mai muncesc. Producţia scade, se începe o nouă dezorganizare.

Văzând noul pericol „cei doi patrioţi ruşi" „Troski şi Lenin" reglementează socializarea, dar pământul era nelucrat, stabilimentele industriale numai pereţi, inginerii şi oamenii de ştiinţă omorîţi. Consiliile de muncitori înfiinţate pentru conducere s'au dovedit incapabile.

Atunci intelectualii şi specialiştii au început a fi cruţaţi, noua organizaţiune îşi dădea seama că numai cu forţa brutală nu se poate face mare lucru, ci e nevoe de minţi luminate şi de capete care să judece. Pentru socializarea mărfurilor, consiliul superior al economiei naţionale înconjurat cu funcţionari necinstiţi şi numeroşi supraveghiau de la centru operaţia, rezultatul fiind necinstea şi îngrozitoarea lipsă.

Pământurile odată împărțite între țărani, aceștia nevoind a răspunde la rechizițiile ordonate de la centru, se produc multe ciocniri între bolșevici și țărani.

Țăranii înțelegeau că odată stăpâni pe pământ să-l lucreze fiecare după puteri. Respingeau ideia comunismului, ideia socializării, dându-și seama pe de o parte că nimeni nu mănâncă pâine dacă nu a semănat, iar pe de altă parte neputând admite ca unii să tragă cu plugul sau cu coasa și alții să vină să ceară de mâncare folosindu-se de un produs pentru care nu s'au străduit.

Agricultura nu se putu face suficient căci mașini și unelte nu mai erau, fabricile distruse, iar maeștri omorâți.

In rezumat se vede că bolșevismul nu a putut pătrunde la sate ci este îndeletnicirea acelora care nu știu și nu voesc a munci. Nu este de loc lipsit de interes să cunoaștem ce formă avea această organizare socială alcărei scop ultim pare să fie desființarea speței omenești.

Organizarea bolșevică. — In fiecare oraș și sat era un soviet cu comitete executive care formau împreună autoritatea supremă a republicei federative. Lenin, vom vedea că, începe să strige contra acestei organizațiuni generale unde nu era unitate de conducere nici oameni pregătiți și pricepuți.

Anarhia și indisciplina socială începură a-i dezorganiza ideile. Atunci își îndreptă ochii spre armata disciplinată pe care cu puțin înainte o transformaseră în cete destrăbălate și fără disciplină.

Urmările prin asemenea fel de a guverna nu se putea să întârzie a se arăta, și 'ele aveau să se îndrepte în în primul rând împotriva acelui care avea rolul de conducător al acestei stări de lucruri. Necesitatea de a se respecta ordinele primite de la centru era evidentă însă organizațiile secundare, nesocoteau aceste ordine, căutând și ele doar foloase personale și nimic mai mult.

Care a fost rezultatul?

După distrugerile dela orașe, desființându-se fabricile capitalul și elementele intelectuale, începe scumpetea alimentelor și a tuturor mijloacelor de trai. Țăranii ruși cari luaseră parte la jafuri împreună cu lucrătorii, strâmtorați de lipsuri, de oarece se jefuise totul și nimic nu se

cultiva, s'au reîntors la căminul lor, căutând a-și cultiva pământul cucerit. Lucrătorii de la orașe ne mai având ce consuma și jefui, se îndreaptă spre comunele rurale, pentru a primi alimente. Aci comuniștii înființează birouri pentru a aduna produsele rezultate din munca țăranului grâne, vite, și tot felul de alimente. Țăranii văzând că li se cere tot produsul muncei lor pentru hrana celor dela orașe, iar pe altă parte mulți lucrători strâmtorați de foame și de frig, se risipesc pe la sate în căutarea hranei, se începe lupta între țărani și organele de administrație ale bolșevicilor, întru cât aceștia refuzau să li se rechiziționeze fără plată, rezultatul muncii. Pe d'altă parte, prin întoarcerea la sate a multor lucrători, viața industrială și aprovizionarea orașelor devine mai grea din zi în zi. Fiind lipsă de lemne de încălzit și cărbuni, transporturile se făceau foarte greu. De aci începe lupta între bolșevici și țăranii cari nu înțelegeau să muncească gratis.

Bolșevicii văzând pericolul, au încercat a introduce la sate *socialismul.*

Astfel: In Iulie 918 apare un decret prin care averile mari ale proprietarilor, sunt puse la dispoziția comunelor formate de lucrători. De oare ce nu era nici o dragoste de muncă, lucrătorii nu se pricepeau, țăranul nu înțelegea să muncească și pentru leneși, știind că lucrează mai mult pentru alții decât pentru ei, că vitele, grâul și tot prisosul muncei lor sunt rechiziționate fără plată, pentru a fi aduse la orașe, era firesc ca aceste comunități să nu dureze.

Bolșevicii încearcă alt sistem de a jefui pe țărani și anume înființează „economiile sovietice". Prin acest sistem crede ca vor potoli foamea celor dela orașe, unde nu se făcea nici industrie pentru a se schimba produse cu țărani, totul fiind distrus, și unde odată ajunse: grâul, laptele, untul, și toată munca țăranului, primea în schimb „ruble" de hârtie cari n'aveau nici o valoare pentru țăran, de oarece el nu putea cumpăra nimic, căci n'avea de unde. Prin acest sistem lucrătorii bolșevici de la orașe cari până eri prădau, obțin pământuri rurale devenind țărani proprietari și *aceștia* refuzau să li se ia productele de către soviete. Astfel, pe deoparte bolșevicii pierd din partizani prin trimiterea lucrătorilor la țară, iar în a'

doilea rând prin unirea acestora cu țăranii se mărește numărul dușmanilor bolșevicilor; însuși comunismul.

Bulevetzki spune relativ la aceasta: Experiența, „economiile sovietiste, pare a da greș". Iar altul numit Nichita printre altele zice: „Impiegații (adică funcționarii bolșevici) se îmbogățesc prin speculația asupra inventarului și vitelor."

După economiile sovietice în 1920 s'a făcut un proect de lege prin cari marile proprietăți erau împărțite la fabrici. Bolșevicii se păcăliră și de astă dată, căci lucrătorii rămân la țară pentru a fi proprietari.

Bolșevicii fac mari sforțări și anume legea agricolă din 1920 — Prin aceasta introduc „corvoada roșie" — și anume:

a) Semănarea câmpurilor devine obligație publică — țăranii lucrează după comandă, nefiind stăpâni pe avutul lor.

b) Secerișul și treeratul la dispoziția Statului, iar produsele erau adunate de bolșevici prin funcționarii lor țăranul ne luând decât o parte care îi era fixată, deși el se trudise cu munca tot timpul.

Rezultatul a fost că țăranul rus păcălit de specula bolșevicilor începe lupta contra orașelor și în multe provincii omoară chiar pe funcționarii bolșevici, aduși să strângă produsul muncii lor.

Până în momentul de față, bolșevicii, pentru a'și salva situația și hrăni armata roșie, au pus mâna pe proprietatea și libertatea țării lor, cari aștepta din zi în zi, să înceapă lupta contra lor. Iată dar pricopseala bolșevismului!

Lenin mai desfințează sovietele din fabrici și armată.

Făcuse o tristă experiență pe care însă istoria nu o va ierta. Ei se conving de grozăvia realităței, iar în privința muncei Lenin spune: „Intr'un chip sau în altul supunerea absolută unei voințe unice pentru succesele procesului, munca organizată după tipul marei industrii, este absolut necesară". Prin urmare după o foarte scurtă trecere de vreme, se vede că se încercase cu cele mai barbare mijloace, realizarea unei utopii. Lenin se vede victima proprielor sale idei otrăvite și acest lucru reese clar și este mărturisit fără înconjur. Dar cuvântarea ținută

Aut. M. S. M. No. 1083[7,922

Rezultatul bolșevismului.

„Incercând să pună în practică una dintre cele mai nesăbuite utopii care a străbătut vreodată, creerul omenesc, întemeietorii bolcevismului n'au reușit să facă decât un iad pământesc.

„Oamenii pe care i-a răpus moartea violentă, foametea, boli și revoluțiile parțiale în Rusia ar forma o populație cât a României Mari. Și încă nu s'a isprăvit. Odiosul regim își continuă masacrele și cine știe cine și când va putea curmă această nebunie colectivă care face rușine civilizației."

Die Apotheose des Bolschewismus.

Durch das Versuchen einer des tollsten Utopien, die jemals durch das menschliche Hirn gingen, in Praxis zu setzen, haben die Begründer des Bolschewismus eine Hölle auf Erden errichten müssen.

Die Menschheit, die in Russland an Mord, Hungersnot, Krankheiten Elend und Teilrevolutionen zugrunde gegangen ist, könnte eine Bevölkerung, wie die Grossrumäniens bilden. Und noch immer ist es nicht zu Ende. Das öde Regime treibt seine Mitzelein weiter und wer weiss wo und wann diese allgemeine Tollheit, welche eine Schande der Zivilisation bildet, ein Ende nehmen wird.

„A bolsevizmus apotheozisa".

„Megkisérelve a gyakorlatba vinni alegképtelenebb utepiát-amely eddig emberi elmében megfogant, a bolsevizmus apostolai nem értek el mást, mint hogy egy földi pokiot teremtettek.

„Azok az emberek akikre ök reászabaditották az éhinségét, a betegségeket, a belsü forradalmakat és akiket eröszakosan legyilkoltak, épp olyan nép mint Romániáé. Es még nem fejeződött be. A gyülölt uralom tovább folytaja féktelenkedéseit vajjon és mikor birja megfékezni ezt a tömeg örületet, mely a civilisáció szégyene."

VII Апотеозъ большевизма

Пробуя примѣнить на практикѣ одну изъ самыхъ безумныхъ утопій, когда-либо появившихся въ человѣческомъ мозгу, основатели большевизма успѣли лишь создать земной ядъ.

Число людей, погибшихъ въ Россіи отъ насильственно смерти, отъ голода, отъ болѣзней и частичныхъ революцій, составило бы населеніе Великой Румыніи. Но всему этому еще не насталъ конецъ. Ненавистный режимъ продолжаетъ рѣзню и не извѣстно, кто и когда сможетъ положить конецъ этому безумію, составляющему позоръ цивилизаціи.

Aut. M. S. M. No. 1083/7/922.

Jefuirea averilor

„Jefuirea averei particularilor, a fost unul dintre punctele de program comunist, cel mai des aplicat. Ziua namiaza mare, un camion automobil, plin cu soldaţi bolcevici înarmaţi se opreşte în faţa casei hotărâtă să fie prădată. In timp ce unii ţin în respect mulţimea care eventual ar protesta, ceilalţi jefuiesc sistematic întreaga casă ucizând pe proprietarii care îşi apără avutul".

Das Berauben des Hab und Guts von Privatpersonen, war ein Punkt des kommunistischen Programms, welches des öfteren durchgeführt wurden. Mitten am hellen Tage blieb ein Automobil voll mit bewaffneten Bolsehewiken, vor dem Hause wo ausgeplündert werden sollte stehen, und während die einen, die eventuell protestierenden Menschen in Respekt halten, plündern die anderen das ganze Haus systematisch aus, und ermorden den sich wehrenden Eigentümer.

„A magàn egyének birtokànak és vagyonànak el ràblàsa egyike volt a komunista program pontjalnak, eggyikca legszomorubbaknak. Fényes nappal van, egy teherauto jön felfegyerezett Bolsevik katonakkal, megàllanak a kijelölt hàz elöltt, mely kirablàsra van itélve. Mialatt az egyik, a tömeget tartja sakban mely esetleg tiitakozna, a többlek rendszeresen kiraboljàk az egész hàzat, megölve a tulajdonosokat kik igy elveszték mindenüket".

VIII. Грабежъ имущества.

Грабежъ частныхъ имуществъ былъ однимъ изъ наиболѣе примѣняемыхъ пунктозъ коммунистической програмы. Днемъ камiоны-автомобили съ вооруженными солдатами большевиками останавливаются предъ домомъ, предназначеннымъ быть ограбленнымъ Въ то время какъ одни изъ нихъ принимаютъ мѣры для предупрежденiя случайнаго протеста, со стороны толпы, другiя, систематически грабятъ домъ и убиваютъ хозяевъ, защищающихъ свое имущество.

---

la al 3-lea congres Pan-rusesc în fața muncitorilor de la transporturile pe apă, apărut în Pravda și reprodus în Frankfurter Zeitung din 25 Iunie, spune:

„Sper că cei de față care ca muncitori dela transporturi știu ce înseamnă direcția de exploatare, vor pricepe în majoritate, că trebuie să devie guvernanți serioși a suprima sovietele și a guverna fără ele.

Orice muncă guvernamentală cere anumite calități speciale, poți fi revulționar și orator de primul rang, dar un prost administrator.

Nu mai pntem aștepta, țara este ruinată, răul a atins așa proporție, gândiți-vă numai la frigul, la foametea și mizeria generală încât nu poate să meargă mai departe așa".

Iată reflecția ulterioară a celui care a propagat bolșevismul.

Bolșevismul smulge ființei omenești, dragostea și puterea de muncă în marginele energiei lui, anihilează spiritul de invenție, gust și artă.

Propaganda bolșevică în Europa

Falimentul general

Pentru îndeplinirea ideii manifestată de Karl Marx în manifestul comunist „proletari din toate țările uniți-vă", comitetele rusești întind o vie propagandă ascunsă în aproape toată Europa.

Aceasta dovedește mai bine decât orice, că ura era la baza acțiunei întreprinse în Rusia de o mână de interesați. Pentrucă dacă situația creiată în urma întronării bolșevismului i-a făcut pe ei fericiți, puteau prea bine să trăiască într'o asemenea fericire, păstrând-o pentru ei. Propagatorii bolșevici însă găseau necesar să lupte, ca germenii dezorganizărei, să pătrundă cât mai larg și mai departe.

Ideile găseau teren la o clasă de oameni în aceleaşi condiţiuni de mentalitate ca şi comuniştii ruşi. Aceştia formează organizări sistematice aşteptând momentul oportun pentru jaf şi distrugere. Totuşi cu toată via propagandă rusească, nu toţi comuniştii din Europa aderă la internaţionala 3-a dela Moscova, care avea de principiu sistemul nenorocit rusesc de a pune mâna pe puterea politică a Statului.

In Ungaria bolşevismul începe pe timpul armistiţiului. Bella-Kuhn 4 ½ luni terorizează Ungaria, cu aceleaşi procedee ca în Rusia. Armata noastră intrată în Buda-Pesta a dat o lecţie cunoscută de toţi, lecţie care a rămas istorică. Azi în Ungaria speriată de sutele de spânzurători şi morminte de care se leagă numele lui Bella-Kuhn, domneşte o stare de spirit diametral opusă celei bolşevice.

In Germania curentul Spartakist, provoacă o revoluţie trecătoare, starea cauzată de războiu. Germanii au înţeles că progresul Statului şi poporului, se bazează tot pe muncă cinstită şi respectul proprietăţii aproapelui.

In Germania unde putem zice că se găsesc mai mulţi lucrători, fiind o ţară industrială, se răspunde cu frazele următoare acestei propagande:

LUCRATORI !

„Apăraţi Patria voastră, căminul vostru, contra bolşe-„vismului. El este moartea libertăţii, ordinei şi păcei,

In Austria socialistul Adler scrie lui Troţki la invitaţia pentru bolşevim: „Imi este destul de a privi în faţă acest cimitir, pe care'l înfăţişează astăzi nenorocita Ungarie, pentru a fi sigur şi a căpăta convingerea, că am făcut foarte bine refuzând oferta comuniştilor.“ [1]) In Bulgaria bolşevicii comunişti au fost bătuţi şi goniţi cu ciomege de ţărani, iar acum partidul socialist s'a despărţit în două, excluzând pe cei ce au aderat la Internaţionala III-a.

In Franţa, tentativa de grevă generală a eşuat, muncitorimea respinge şi acolo adesiunea la Internaţionala III-a.

1. Bolşevism? Al. R. Moroianu.

In Anglia, ţară de fabrici curentul bolşevic a fost respins cu toată forţa. In Italia, poporul a pecetluit cu aceiaşi indeferinţă prapaganda bolşevică. In România, cu e ıtul de peste Nistru, Tisa şi Dunăre, nu corespunde aşteptărilor comuniştilor. Bunul simţ al acestui popor a dat, în ultima vreme, răspunsul cuvenit acelora cari căutau să le întunece şi să le rătăcească conştiinţele. Mai ales în urma mişelescului atentat dela Senat care arată procedeele comuniştilor, poporul român şi-a spus cuvântul definitiv.

Muncitorii noştri nu s'au solidarizat curentului moscovit. Incercările de grevă pentru a lovi în forma de guvernământ, conduse de câţi-va instigatori de meserie, au fost reprimate. Imediat capii conducători şi-au luat răsplata. Din milioanele de Români aşi voi un exemplu de un ţăran român cu idei comuniste. O caracteristică de laudă a poporului nostru, este că deşi s'a făcut propagandă comunistă, el nu a voit să ştie de ea. El nu a uitat că la Tisa mulţi fraţi şi camarazi au murit în lupta contra bolşevicilor, civilizaţia dar şi-a spus ultimul cuvânt.

Ea a dovedit că transformările sociale nu pot fi dictate de cetele derbedeilor. Evoluţia va veni treptat. Progresul nu poate veni de cât la o muncă cinstită, respectul proprietăţii şi dragostea aproapelui.

Şi acum muncitori ai României Mari

Voi, cari aţi făurit acestă ţară frumoasă prin sângele şi vitejia voastră, voi cari aveţi fraţi şi copii morţi la Tisa şi Nistru contra bolşevismului, întru apărarea acestei ţări frumoase, la care râvnesc cu invidie vecinii noştri, îndreptaţi-vă ochii către credinţa strămoşească, biserică şi şcoală, singurele isvoare care pregătesc fericirea voastră. Nu vă speriaţi de aceste lipsuri pe care răsboaiele le aduc.

In totdeauna după răsboaie mari, au fost şi transformări gigantice. Ele se vor face treptat, căci natura şi omul îşi urmează viaţa normală, nu fac salturi.

Indreptaţi-vă privirea la guvernanţii voştri, care din cel mai sfânt spirit patriotic şi uitarea de sine, se luptă

pentru rezolvarea tuturor problemelor care ne interesează pe toţi.

Nu aplecaţi urechea la acei ce profitând de aceste turburări aduse de răsboiu, pentru ca să ajungă scopuri personale vă promit lucruri ce nu se pot realiza.

Nu fiţi conduşi de egoismul de clasă. Azi mai mult ca oricând viitorul este al aceluia care prin muncă cinstită şi respectul avutului altuia, poate trăi fericit pentru el şi familia sa. Aveţi exemplul în faţă, hotărîrea pripită, a muncitorilor unguri şi ruşi care s'au convins să sunt înşelaţi, dar prea târziu.

Nu vă gândiţi la greve. Credeţi oare muncitori, că grevele pot vindeca lipsurile de care vă plângeţi. De ce nu aţi ales mijloace proprii, de ce pe cel mai primejdios?

Oare vreţi a imita drumul celor dela Răsărit? Aţi văzut rezultatul.

Nu pierdeţi din vedere exemplele istoriei care vă arată că nicăeri guvernele de răzbunare de clasă nu au putut săvârşi nimic folositor, din contră, au sdruncinat speranţele de o înspăimântătoare realitate. Guverne de teroare si bolşevism au adus o adâncă mizerie tocmai acelora în numele cărora se guvernează şi pe care pretextau a-i salva.

Şi acum pentru propăşirea ŢARII noastre a tuturor, a familiilor voastre, în respectul şi smerenia pentru cei morţi ca să ne dea acest pământ mănos, idealul nostru de vremuri, să ne strângem rândurile împrejurul iubitului nostru rege şi cu ochii spre credinţă, şcoală, armată şi guvern, prin muncă cinstită să ne străduim a cârmui c o r a b i a printre stâncile primejdioase ale vremurilor de acum, astfel ca şi cârmaciul şi călătorii să se mântuiască.

AŞA SA NE AJUTE D-ZEU!

CĂRŢI CONSULTATE:

Ideia Socialistă şi *Karl Marx*, Anibal Teodorescu.
Bolşevism? Al. R. Moroianu.
Diferite Reviste, Jurnale, etc.

APĂRUTE:

Pentru Armată și Neamul Românesc, Locot. Gh. și Virgil Arifeanu 1914, 8.000 exemplare, epuizat.

Cercetașii Românici, conferință, Locot. Virgil Arifeanu, 1914, epuizat.

Cartea Românului, Maior Virgil Arifeanu, 20.000 exemplare, epuizat.

România în Războiul Lumei, 20.000 ex., epuizat.

Socialism, Bolșevism. Falimentul Bolșevismului. 40.000 exemplare, epuizat.

SUB TIPAR:

România în Războiul Lumei, ed. II-a, 20.000 ex.

VA APARE:

Morala Cetățenească și Ostășească.

Tipografia „LUCIA", Calea Plevnei No. 158, București